

BOSNIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
BOSNIAQUE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
BOSNIO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon)
Lundi 10 mai 2004 (après-midi)
Lunes 10 de mayo de 2004 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Napišite komentar na jedan od niže navedenih odlomaka:

1. (a)

NIKUD IZ KRUGA

Prokapala tuga u meni,
hej, pusti moji tavani,
dimnjaci mrtvi, šišmiši obješeni!
Doleti i skoluta se preplašen vjetar
5 tu nalijevo — i zjenice ga traže,
dođe umorna misao s druge strane klackalice
i ljudiška se s vjetrom.
Komad bijesa mi se crveni za pojasmom,
hej, pusta moja bespuća —
10 da idem, da razbijem krug.
Stotinu kažiprsta plešu oko mog pogleda
upereni u zjene, a misao se klacka
umorna s preplašenim vjetrom.
Da podgrijem krik — nek gori
15 dok se bar sjetim svoga imena,
da bježim, da raskinem krug,
da ostavim sebe:
nadesno — a kavez me vrati,
nalijevo — a mreža me smete,
20 pa gore — visoko oblaci,
pa dolje — ponori mi prijete.
Strah me da će se okna pogubiti
i da će neće nikud providjeti.
Sklupčam se onda u sebe,
25 pozatvaram prozore
i slušam.
Prokapala tuga u meni,
hej, pusti moji tavani,
dimnjaci mrtvi, šišmiši obješeni!

Šukrija Pandžo – Husein Tahmišić
Suočeni sa svijetom, Antologija
novije poezije u Bosni i Hercegovini,
Svjetlost, Sarajevo, 1971

- Kakva je veza izmedju naslova i sadržaja ove pjesme?
- Kakav je efekat postignut time što pjesma počinje i završava istim stihovima?
- Recite nešto o pjesničkom jeziku pjesme.
- Kakav je utisak na vas ostavila ova pjesma?

1. (b)

Kemina misija je trajala čitavu noć. Posredovao je i smirivao strasti. Među bezbroj opcija, od kojih je malo bilo onih koje su isključivale upotrebu sile i dosta krvi, ponudio je najbezbolniju. Usput su mu nudili da postane komandant Prvog Korpusa, ali je on to odbio. Možda zbog toga što bi tad postao veliki komandant, ali bi prestao da bude specijalac. A i zbog toga što bi tad morao smijeniti sve nedisciplinovane, "otrgnute" komandante.

Za vrijeme Keminog "vozikanja" od Cacine do Predsjednikove i ko zna kojih još baza, paljba je prestala a borci obje strane zajedno su sjedili, žvakali Cacine sendviče, pušili i pričali. Sva njihova priča svodila se na jedno: "Ma, jebo njih. Neka to oni, u vrhu srede".

Kemina i Vikićeva mudrost, staloženost, hladnokrvnost i specijalci, koje su oni imali za sobom, meni, kao promatraču i sudioniku ovih događaja, najznačajniji su za sretan rasplet. Neko izvana, ali veoma važan, tražio je od Vikića da to silom riješi. Odmah. I on i njegovi članovi štaba, nisu htjeli ni da čuju. Cijena bi bila preskupa. To bi se moglo protumačiti i kao sukob MUP-a i Armije. Nikako. A postojao je i jedan jedini, ali temeljni razlog da se to tad ne učini. O njemu ... poslije.

Gradani Sarajeva su prespavali tu noć. Mnogi nisu imali pojma šta se dešava. Taoci su pušteni, Pecar je pušten, šef vojne bezbjednosti će, nedugo zatim, dobiti drugu, višu funkciju. Specijalci će nakon noćne smjene otici na spavanje. Cacini i Ćelini također.

Tog jutra, vojna policija starog dijela grada će nastaviti tragati za muškarcirna, vojno sposobnim a neangažovanim i voditi ih na kopanje rovova. Usput će pokupiti pisca Marka, mog drvosječu, ali će građani zagalamiti: "nemojte profesora, znate li ko je on!", pa će ga onda i oni prepoznati i oslobođiti posla "krtice", ali će fotoreporter Evropske Photo Agencije, fenomenalni Fehim Demir, ostati bez pancira.

Jedan od naoružanih ljudi, Cacin ili Ćelin ili Ćelov (naglasak imena posljednjeg komandanta, zorno odslikava da li se radi o njegovom borcu — Sarajliji ili Sandžaklji), naružiće fotoreportera: "šta će tebi pancir, ha? Treba nama za prvu liniju.", i oduzeti mu ga. Fehirnu će biti krivo. U principu se slaže da je pancir potrebniji na liniji nego na leđima fotoreportera. ali "mogao je, taj Ćelov, pancir fino zaiskati".

— A bi li mu ga tad dao?

— Kako će mu dati kad nije moj, nego Agencije?

— nasmijao se Fehim.

Muhamed Galjić: Sarajevski rulet.

Drugi dio.

Sarajevo, Narodna i univerzitetska
biblioteka BiH, 1995

- Da li stil kojim je ovaj odlomak napisan odgovara njegovom sadržaju?
- Kako su prikazani likovi u ovom odlomku?
- Kako je autor prikazao konkretnu situaciju u kojoj se radnja odlomka odigrava?
- Kako ste vi reagirali na ovaj odlomak?